

Hep .. Øj - jeg har siddet på mine hænder i lang tid efterhånden ifht. den her "sag" om Skåningen.

Jeg har haft slettet min profil fra Facebook, men har indset, at det måske lige er nødvendig med en profil igen i en periode.

Og nu får fingrene så lige lov til at danse over tastaturet igen, for jeg er af den opfattelse, at al den her virak der foregår skriftligt på Facebook og verbalt omkring på Øen, kræver mit indspark.

For jeg kan høre og læse, at der er mange forskellige opfattelser og holdninger til sagen og jeg må konstatere at mange af dem er på uoplyst grundlag.

Folk syntes og mener noget til en bestemt sag på baggrund af deres perspektiv og hvorfra de står ifht. de implicerede. Det er vist helt naturligt. Dog er det min opfattelse, at tingene pt. er ved at tage en træls retning ifht. stemningen på Øen set ifht. ovenstående skrivelser og diverse indlæg.

Måske man skulle sætte sig lidt ind i tingene en gang imellem og prøve at se tingene fra de andres perspektiv.

Nu vil jeg gerne prøve at ændre dit perspektiv!

Forestil dig at DU har et stykke jord, som du lejer ud til Kommunen fordi du gerne vil bidrage til et godt nærmiljø der hvor du bor.

Du indgår en relativ rimelig lejekontrakt med Kommunen og tingene er ok.

Folk er glade for at kunne benytte jorden du lejer ud, for det gir nemlig mulighed for en masse aktivitet og fælleskab. Det syntes du også selv er fedt.

Så en dag kommer der en lokal virksomhed og spørger om de må sætte nogle containere op på jorden, da de gerne vil opbevare nogle ting til aktiviteter de har på og omkring jordstykket.

De syntes du egentlig er ok, men du ved også godt at der kan være lidt knas med lovligheden af at stille containere op, så du gør det klart, at containerne skal kunne flyttes ganske hurtigt hvis der bliver knas med myndighederne. Det er virksomheden helt med på.

Kommunen der lejer jorden af dig, har ingen indvendinger ifht. de opstillede containere.

Alle virker glade og de aktiviteter containerne understøtter kommer mange til gode.

Så en dag kommer der en lokal klub og spørger om de også må sætte nogle containere op til nogle af deres ting.

Jo det må de da godt, men igen, skulle der blive knas, må det være på betingelse af at man er klar til at flytte dem.

Tiden går.

Så en dag kommer virksomheden og klubben og spør om de gerne må bygge containerne sammen, så det hele bliver ”lidt kønnere at se på” ...

Jo det kan du da ikke se noget forkert i, men da containerne så bliver mere stationære, indvender du at der skal søges om tilladelse hos Kommunen.

Helt klart og selvfølgelig er svaret fra virksomheden og klubben, det vil de selvfølgelig tage sig af.

Virksomheden og klubben henvender sig så til Kommunens mand der har med jordstykket og gøre, da de gerne vil have orden i tingene.

Men - kommunens mand har en lille udfordring. Han ved godt det er bøvlet at søge om tilladelse til den slags og at de formentlig ikke vil kunne lade sig gøre. Alligevel bliver han enig med virksomheden og klubben om, at de fortsætter med deres foretagende.

Du kan se at der bliver taget fat og containernes form ændres. Det lader til at de fleste af dem som benytter sig af jordstykket også syntes det er til det bedre. Så du tænker den er go`

Så en dag får du den ide, at du egentlig også godt selv kunne tænke dig at have en container/bygning på jorden, til opbevaring af nogle ting.

Du har tænkt dig at søge nogle fonde om penge til projektet og er derfor klar over, at det ikke går at opsætte noget uden tilladelserne.

Så du går i gang med at undersøge og bliver opmærksom på, at der aldrig de bygninger der nu er på jorden, aldrig er blevet lovliggjort.

Det betyder at hvis du går i gang med at søge om tilladelse, vil der formentlig blive fokus på de andre bygninger og hvad sker der så ?? ...

Du tænker: ” Jeg inviterer formanden for klubben og en fra virksomheden på kaffe, kage og dialog”.

Du vil give dem en heads-up på, at du er klar over at der er et problem med deres bygninger og at du har i sinde selv at gå i gang med at søge.

Du tænker at det vil være smart hvis virksomheden og klubben tog ansvar for deres bygninger og gik i gang med at få orden i sagerne.

Klubbens formand melder ud, at hverken han eller nogen i klubben har tid til den slags papir arbejde. Det vil de ikke tage sig af.

Virksomhedens mand melder ud, at det vil han selvfølgelig tage sig af.

Der går noget tid hvor du ikke hører noget. Så rykker du for et svar på hvad status er og får den melding at, virksomheden har været i kontakt med Kommunens ”afdeling for ulovligt byggeri”.

Meldingen derfra er, at det vil de ikke tage sig af og de mener ikke der er grund til at bruge yderligere tid på den sag.

Hmmm tænker du. Det lige godt underligt.

Du stikker lidt til virksomheden og klubben og prøver at få dem til at være deres ansvar bevidst. Men de melder tilbage, at når Kommunens holdning er således, så kan de ikke rigtig gøre mere.

Hmmm tænker du. Det var lige godt satans.

Du retter så henvendelse til Kommunen og får fat på chefen for ham der har givet tilladelse uden rigtigt at give tilladelse til byggeriet.

Den kommunikation du oplever med chefen er helt skør og præget af, at vedkommende ikke har sat sig ind i tingene.

Du kommunikerer og kommunikerer og prøver på bedste beskub, at finde en løsning, så Kommune, virksomhed og klub bliver deres ansvar bevidst.

Men det lykkedes ikke. Du har ikke held til at komme igennem med hvad du syntes er rimeligt og fornuftigt.

Du får sågar at vide fra chefen, at hvis der er så meget bøvl med det stykke jord, så kunne du jo give det som en gave til Kommunen.

WTF tænker du.

Du kommunikerer videre.

Så en dag er chefen stoppet i Kommunen.

En anden medarbejder er blevet sat på sagen. En jurist.

Øj tænker du. En jurist, nu burde der måske kunne komme styr på sagen.

Du tilbyder juristen og Kommunen, at de kan købe jorden af dig. Din tanke er, at så må selv skalte og valte med jorden som det passer dem.

Juristen og juristens chefen kommer til kaffe, kage og dialog. Ret hurtigt spørger juristen om prisen på jorden.

Du svarer, at det må han gå hjem og finde ud af hvad Kommunen vil betale. Du er trods alt fra Jylland og ved, at i en forhandling om pris, er det altid smart at lade køber komme med første bud.

Juristen takker for kaffen og tager sin chef med hjem på kontoret. De lover at lade høre fra sig.

Du og juristen og chefen er godt klar over, at sommerferien står for døren, så i bliver enige om, at de lader høre fra sig efter ferien.

Sommeren går og du tænker: "Nu må Juristen da snart vende tilbage"..

Men du hører ikke fra juristen.

Der er heeeelt stille.

Du prøver at skabe en kontakt men forgæves.

Der er stille.

Du prøver at tage kontakt til nogle af de lokale politikere for at komme i dialog med dem. Det er trods alt dem som juristen arbejder for.

Det lykkedes dig at komme i dialog med Borgmesteren, der lover at der nok skal komme en løsning.

Men intet sker. Dialogen forstummer.

Du er ved at være godt træt at hele missæren, for det er som om, at alle dem der burde tage et ansvar, bare skubber det videre.

Så en dag har du fået nok. Nu er det sku for træls det hele.

Du sidder med lejekontakten foran dig og konstaterer, at ved opsigelse af kontrakten, da skal Kommunen tilbageføre jorden til som den var fra før de lejede den.

Og eftersom du mener at det er dem, virksomheden og klubben der har ansvaret for bygningerne, så må det også være dem der skal stå for det praktiske med at få fjernet bygningerne.

Du ved godt at det vil give ballade hvis de bygninger skal fjernes! Men hvad fanden skal du gøre?

Du har i snart over 2 år forsøgt at komme igennem med noget fornuft, men uden held.

Fra du opsiger kontrakten, har Kommunen et år at løbe på. Måske kan de så med lidt pres tage sig sammen og finde en løsning?

Arrrrh - du er i syv sind. Forf anden du gider ikke den her ballade. Men på den anden side er du også træt af, at ingen, hverken Kommunen, virksomheden eller klubben kan tage sig sammen til at gøre noget.

Du skriver en opsigelse!

Men du er stadig temmelig dialog og løsningsorienteret, så i opsigelsen skriver du, at Kommunen kan købe jorden for xxx antal kroner. Hvis de ikke ønsker at købe, så kan lejekontrakten fornyes ved udløb, men med den betingelse at bygningerne enten bliver lovliggjort eller fjernet.

Så har du da fortsat rakt hånden lidt ud tænker du.

SEND - du trykker på send-knappen. Men mailen bliver ikke kun sendt til juristen. Den bliver sendt til virksomheden, klubben, Borgmesteren, jursitens chefen og alle mulig andre der har været ind over i tidens løb.

Øj - tænker du... ”Nu må der da ske noget”

Men der er stille.

HELT STILLE

Det bliver vinter og tiden går. Foråret står på lur lige om hjørnet, men du er ved at være træt i koderne af at vente.

Du skriver en ny mail.

Du er træt af stilheden, så du melder ud i forlængelse af den tidligere sendte opsigelse, at parterne har indtil 1.3.2020 til at komme med en melding. Fra da af ønsker du ikke længere at sælge jorden.

Men igen, du er godt opdraget, så du tilbyder endnu en gang, at Kommunen trods alt kan fortsætte med at leje jorden, dog på betingelse af at bygningerne kommer væk. Så kan alle de andre der nyder at brug jordstykket trods alt fortsætte med at komme der.

STILHED

Mere stilhed.

Du tænker ”hvad fanden sker der?”

Du rykker pr mail og ringer frem og tilbage og får kun elastiksvar intet konkret.

Så en dag melder juristen, at han ikke længere er på sagen.

En anden mand fra Kommunen melder sig på banen.

Han virker fornuftig tænker du, da han melder ud, at der meget snart vil komme en melding på din mail og at ”sagen er lagt på de rette skinner”

OK tænker du, det sku da fedt. Endelig sker der noget.

Men Kommunens mand vil ikke rigtig fortælle hvilken retning skinnerne fører.

Det virker lidt underligt på dig, for du vil jo gerne forhandle og prøve at finde en løsning.

Du finder så ud af, at ”sagen” skal behandles af byrådet.

”Wauw” tænker du .. ”Nu sker der da noget”

Men det er et lukket punkt på dagsordenen og du kan ikke få at vide, hvad det er Kommunens mand vil have politikerne til at behandle.

2 gange er ”sagen” oppe i Byrådet og hver gang kan du ikke få noget at vide om hvad det omhandler.

Hvorfor nu ikke det ?? .. Hvorfor kan du ikke få noget at vide, når du nu har forsøgt dig med dialog og løsning i så lang tid ??

Tiden går. Du er ved at være godt og grundig træt af det hele.

Du har lejet et stykke jord ud til Kommunen, som så har givet tilladelse til noget ulovligt byggeri og som de så ikke vil tage ansvar for. Ingen vil tage ansvar. Heller ikke virksomheden eller klubben.

YOU GOT MAIL. Hov hvad er nu det ? Der er kommet en mail fra Kommunen. Men bankende hjerte åbner du den og konstaterer, at de gerne vil invitere dig til et møde og forhandlinger.

Med nypudsede sko og vand i håret tager du til mødet, med en forventning om, at nu kommer der en fornuftig løsning. Nu kommer der gang i tingene og der må komme en fornuftig løsning.

7 min inde i mødet er du færdig med at snakke og fortælle om hvordan hele forløbet har været.

Du lukker lidt damp ud.

Kommunens mand kigger på dig og skubber en stak papirer over til dig. På papirerne er der en oversigt over den jord du har lejet ud til dem. Der er også røde streger.

Det næste manden så siger er, administrationen har foreslået politikerne at vi ekspropriere din jord til landbrugspris på baggrund af en lokalplan de er ved at lave.

Lokalplanen og ekspropriationen vil lovliggøre bygningerne. Bygningerne og retten til at bruge dem vil tilfalde virksomheden og klubben, til tid og evighed.

Du er rystet. Hvad fanden skete der med dialog og at sagen var lagt på ”de rette skinner”. Hvad fanden skete der med ret og rimelighed? Hvorfor fanden er det her løsningen? Hvorfor skal virksomheden og klubbens ulovlige bygninger sikres på denne måde?

Du tager hjem. Du er træt.

Der går nogle dage og du har sundet dig.

Egentlig har du allermest lyst til at det hele bare går væk. Du har ikke længere fornøjelse af at komme på det stykke jord du har lejet ud. Bygningerne minder dig om den måde du er blevet behandlet på. ØV!

Du får den ide, at du vil rette henvendelse til alle de andre der bruger jorden og prøve at få dem til at se det absurde i situationen. Kan du måske finde en form for opbakning?

Der er opbakning. Mange kan godt se at det er helt crazy, men har også svært ved at forstå hele sagen. Den er kompleks og der er mange aktører.

Andre syntes også at du bare skal lade lortet ligge og give jorden til Kommunen og de mange der bruger den.

Så begynder snakken at køre ude i det samfund du bor og på de sociale medier. Temperaturen stiger og debatten bliver mudret.

Der er mange af dem som får historien fortalt som har en mening, men de har måske kun fået brudstykker og har selv sammensat deres historie.

Du beslutter dig for at tage til genmæle.

Nu sidder du så og har genaktiveret din Facebookprofil og skriver i et Word dokument.

Du er lidt i tvivl om hvordan dit skriv bliver modtaget om folk fatter budskabet.

For hvad er dit budskab?

Du kommer frem til, at dit budskab er:

At du er godt og grundig træt af at være blevet behandlet på den måde du er blevet behandlet. Når dit eneste sigte har været at gøre noget godt for fælleskabet hvor du bor.

Du skider på tegnsætning og stavfejl. Trykker cmd-a., cmd-c og cmd v + enter.

OG håber så på - at du har ændret perspektivet bare en smule hos alle dem der har en mening om dig og den jord du i venlighed har lejet ud